

Publicerad 2008-05-09 23:23 av Puzzel_25

skrevs efter mycket tjaffs med kärleken.Hon vill inte se mig mer.....Och allt e bara svart.....

Hjärtat.....

Ut ur mörkret hörs ett skrik.

Hjärtat är inte längre med någon.

Det lämnade kroppen i samma stund som orden haglade.

Det tittar på tårarna som faller från själens speglar.

Det hade anat men inte vågat ta det till sig.

Det var inte längre välkommet.

Inte där den så gärna ville vara.

Kroppen som den tillhörde hade inte längre någon betydelse.

Den var äcklig.

Ful.

Det var det som det andra hjärtat påstod.

Hjärtat var vilset.

Men kroppen kände saknaden.

Vilsenheten.

Det fick det att vända sig i magen.

En våg av ångest fyllde ut tomrummet där hjärtat en gång fanns.

Den ville bara kräkas.

Att saker skulle vara som det alltid varit.

Att inte orden skulle haglat.

Men hjärtat var rädd.

Vågade inte komma tillbaka.

Inte än.

Det gjorde för ont.

Och ångesten och ensamheten tog för stor plats.

Så hon satte sig ner.

Tittade på tårarna som trillade.

Och tänkte:

Måtte det bli bra snart.För det känns som att det inte finns plats för mig här.

Aldrig har jag känt mig så ledsen...

Måtte det andra hjärtat se mig igen...

På riktigt.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Puzzel_25 med Poeter.se id #5346 innehar upphovsrätten